

P A R S S E C U N D A L I B R I
huius Experimentalis.

C A P. I.

De primaria condensationis & congelationis ratione.

VT caliditatem & eiusdem effectus à Deo patente effluxisse à nobis in superioribus abunde declaratum habetis, ita quidem etiam frigiditatem & eius effectus à Deo latente ortum suum primordialiter duxisse ostendimus, nec tamen fuit frigiditas (quamuis ex tenebrarum & hylæ ventre parta,) vel loco vel tempore quid actu, prius quam & caliditas suam in mundo sibi vendicauit essentiam; nam frigiditas non aliter in mundo esse cognoscitur, nisi quatenus natura & proprietate caliditati omnimodo opponitur, & tamen, Deus latens, quoad nos, putatur esse tempore Deo patente antiquior, quoniam ante mundi creationem incognitus erat, & otiosus quasi, respectu capacitatis humanæ, vnde à Cabalisticis & Rabbis Hebraicis A E N dictus est, hoc est nihil, & non ens, quippe qui sibi ipsi solummodo cognitus & in se consistens, talem enim fecerunt in occulta philosophia peritiores sapientiam ante mundi fabricam, videlicet principium tenebrosum, actum habens in sola potentia, vnde & illam in hoc respectu Aleph tenebrosum dictitarunt, hoc est quod nondum è tenebris effulsit, sed radios suos reflexit in seipsum, vnde Mercurius Trismegistus dixit, *Monas generat Monadem & in seipsam reflexit ardorem suum.* si igitur omnis ardor & feruor sit à reuelatione, & ab effluxu hoc est ab actu diuino reuelato, videlicet ab emissionem & emanationem fulgoris diuini, à centro tenebrarum ad eiusdem circumferentiam, quando scilicet Deus latens conuersus est in Deum patenter seu Aleph tenebrosum in lucidum, sequitur, quod omnis algor & frigus ratione contraria procreetur, nempe à contractionem radiorum diuinorum in se, in quo actu medium aerem calore priuatum (utpote qui ab actu emissionem & non retractionem luminis diuini oritur) locum cedit frigori, quæ qualitas habet suum nomen & dominium non aliter à priuationem caliditatis, quam siccitas ab absentia humiditatis: & quo magis Deus contrahit vel abscondit in se seu suo centro suum actum, eo etiam magis abundat frigus, dominiumque habent tenebræ densæ & terrestres, quare & in tali casu aer vertitur in nubes densas & tenebras, in pruinam, in niues, grandines, atque etiam in gelu, quoniam sapientia (quæ est vita spiritus mundani, & consequenter vniuersi mundi) retrahens seipsum à circumferentia centrum versus, contrahit etiam & spiritum, cui non aliter est vita quam anima corpori, atque etiam tam immensus est materiæ creatæ ad formam centram creatæ appetitus, ut illam naturali quodam instinctu sequatur, eique obediens sit, tam ad dilatandum quam ad contrahendum, secundum spiritus creatæ voluntatem, ac si vehementer formidaret, ne deserendo radios benevolos sui creatoris, deformis redderetur & plane nihil, qualis erat in principio. Hinc ergo est, quod in hoc mundo tot contraria ex binario genere consistentia habeamus (vnde à Pythagoricis numerus binarius numerus dicitur confusionem & imperfectionem) videlicet tenebræ & lux, nox & Dies, Diabolus & Deus, mors & vita, quies & motus, nihil & aliquid, peccatum & iustitia, quorum his lucis illis tenebrarum præsidet princeps, quamuis reuera hæc omnia centrali considerationem non sunt nisi vnum, vnde certum est, quod vnum est omnia, seu ut in sacris literis habemus, Christus seu sapientia est omnia, vel principium & finis, vel Alpha & Omega, vel centrum & circumferentia: nihilominus respectu varietatis actionum, sine qua nulla in mundo esset mutabilitas, nulla in rerum natura generatio & corruptio, hoc vnum in res, quoad nos mortales, varias diuidi atque distribui videtur: nam absoluta contractionem generali radiorum diuinorum omnia in se creaturam, necesse est ut mundus in nihilum redigatur: particulari necesse est, ut illud indiuiduum, ad quod spectat illa priuatio seu retractionem, etiam patiatur mortem, vel eo propinquius ad mortem tendat, quo efficacius ad se & in se euocat vel contrahit Deus radios benignitatis suæ, quod etiam ab his Prophetæ regii verbis aperte satis est colligendum, *Deo abscondente faciem suam creatura conturbantur, recipiente spiritum eorum expirant & in puluerem suum reuertuntur, emittente spiritum suum re-creantur.* Psal. 104. 29.

Vbi per occultationem faciei suæ intelligitur radiorum suorum viuificorum auersio vel contractionem magis minus in se, per receptionem & absolutam contractionem, vnde fit completa vitæ priuatio, motusque vitalis ablatio, & corporis fixatio, & in puluerem reductio. At vero, per emissionem spiritus ipsius mortua resurgunt, ægrota ad pristinam reducuntur sanitatem, & reficiuntur bono, atque in statu vnitatis atque entitatis specificæ permanere animaduertuntur.

At hinc dicit psalmista regius, *Vita adest beneuolentia Iehoua.* Psalm. 30. 6. Et alibi, *vita fons penes te est,* Psal. 36. 9.

Et